

Η μετά τον «Καποδίστρια» μοναδική γνωστή στον γράφοντα σωστή εισήγηση του Αλέκου Παπαδόπουλου ήταν αυτή που δεν εισακούστηκε: «Να συλληφθεί ο Αμπτουλάχ Οτσαλάν και να δημοσιοποιηθεί η παράνομη είσοδος του στην Ελλάδα». Ο πρωθυπουργός, Κώστας Σημίτης, και δεν την αποδέχτηκε και τον παραίτησε, επειδή προφανώς δεν ήταν αρκετά πειστικός, με αποτέλεσμα η Ελλάδα γενικά και το ΠΑΣΟΚ ειδικότερα να μη γλιτώσουν το διεθνές ρεζιλίκι. Όλα αυτά ξεχάστηκαν. Έχουμε ξεχάσει και τον Οτσαλάν. Το πιθανότερο είναι να θέλουν να τον ξεχάσουν και οι Κούρδοι. Ήταν 29 Ιουνίου του 1999, όταν το δικαστήριο στο νησάκι Ιμραλί της Τουρκίας τον καταδίκασε σε θάνατο με απαγχονισμό.

Το πρώτο αφελές λάθος του Αμπτουλάχ Οτσαλάν, ηγέτη του ΡΚΚ (Κουρδικού Εργατικού Κόμματος), ήταν ότι εμπιστεύτηκε τον Μπόρις Γέλτσιν, πρόεδρο της μετασοβιετικής Ρωσίας, και πήγε να μείνει στη Μόσχα. Της οποίας η κυβέρνηση ζητιάνευε αμερικανική μεσολάβηση για την εξασφάλιση ενός δανείου. Με την Αμερική να έχει να νταντεύει πολλά παιδιά, πρώτο και καλύτερο από τα οποία ήταν και είναι η Τουρκία. Της οποίας Τουρκίας το διώξιμο από τα εδάφη του Κουρδιστάν είναι ο κύριος σκοπός του ΡΚΚ. Οπότε η πιο ανέξοδη εκδήλωση της ρωσικής φιλίας προς τις ΗΠΑ ήταν να εκδιωχθεί ο Οτσαλάν από τη Μόσχα.

Στις 12 Νοεμβρίου του 1998, ο διωγμένος Κούρδος ηγέτης κατέφυγε στην Ιταλία ζητώντας πολιτικό άσυλο. Συνελήφθη, ενώ η όλη υπόθεση προκάλεσε διεθνή διπλωματική εμπλοκή. Η απεμπλοκή επήλθε με την αναχώρησή του από την Ιταλία.

Το δεύτερο αφελές λάθος του Αμπτουλάχ Οτσαλάν ήταν να εμπιστευτεί τον Έλληνα ε.α. αξιωματικό του Ναυτικού, Ναξάκη. Με τις ανεύθυνες πρωτοβουλίες του οποίου (και κάποιων ερασιτεχνών με αγνές προθέσεις), ο Κούρδος ηγέτης έφτασε κρυφά στην Αθήνα, με ιδιωτικό αεροπλάνο. Ήταν 29 Ιανουαρίου του 1999. Μια και κανένας δεν πήρε είδηση την άφιξη, οι οργανωτές ανέλαβαν να τη γνωστοποιήσουν στην κυβέρνηση οι ίδιοι.

Ο υπουργός Εσωτερικών, Αλέκος Παπαδόπουλος, πρότεινε το αυτονόητο σωστό: Να συλληφθεί ο Οτσαλάν και να δημοσιοποιηθεί η άφιξή του. Επικράτησε η αντίθετη που είδε την όλη ιστορία ως ουρανόπεμπτη ευκαιρία να βουλώσει κάποια στόματα υπερακοντίζοντας σε πατριωτισμό τους υπερπατριώτες, του ΠΑΣΟΚ κυρίως. Οι Ρώσοι και οι Ιταλοί δεν ήθελαν να τον κρατήσουν. Οι Έλληνες ανέλαβαν να τους δείξουν πώς γίνεται η δουλειά. Ο Οτσαλάν μεταφέρθηκε στην ελληνική πρεσβεία στην Κένυα. Με άκρα μυστικότητα. Τόση ώστε αμέσως έξω από αυτήν δημιουργήθηκε συνωστισμός Αμερικανών, Τούρκων και Κενυατών πρακτόρων.

Στις 15 Φεβρουαρίου του 1999 οργανώθηκε πολυπρόσωπη επιχείρηση με κατεύθυνση από την ελληνική πρεσβεία ως το αεροδρόμιο. Έφτασαν όλοι εκεί εκτός από τον Οτσαλάν. Τον είχαν συλλάβει οι Κενυάτες και τον είχαν παραδώσει στους Τούρκους υπό την εποπτεία των Αμερικανών.

(Έθνος της Κυριακής, 30.6.2002) (τελευταία επεξεργασία, 6.5.2009)